

‘Wordt niet alles bij jullie op een beveiligingscamera opgenomen?’

‘Ben ik mee gestopt. Ik kreeg er commentaar op, terecht overigens zo vond ik bij nader inzien. Ik wil ook opnames van de auto’s waar ze eventueel mee komen. Als het bezoek weer weggaat, bel ik je direct over wie het gaat. Ik wil dan dat je hem of haar volgt tot nader bericht van mij. Rapporteer zo veel mogelijk, gewoon telefonisch naar mijn directe doorkiesnummer, dat heb je toch?’

‘Geen probleem. Alles duidelijk, ik ben onderweg.’

Tevreden dat hij alles gedaan had wat volgens hem mogelijk was wachtte Rick tot 16.00 uur. Wachten was een van zijn slechtere eigenschappen. Berg had daar vaak spottende opmerkingen over gemaakt, maar Rick slaagde er niet in een stuk ongedurigheid tijdens een wachtperiode uit te bannen.

Voor de zoveelste keer keek hij op zijn horloge en constateerde zoals zo vaak dat het leek of de tijd veel langzamer verliep als je er letterlijk naar zat te kijken. Een paar minuten voor vier werd na een snelle klop de deur direct geopend en kwam Mirella binnen, gevolgd door het bezoek.

‘Mijnheer Alfondez uit Egypte voor u mijnheer Dorfer,’ zei ze officieel.

Voordat Rick iets kon zeggen werd Mirella onbeschoft opzij geschoven door de man die Alfondez heette.

‘Het is goed Mirella, ik spreek je straks,’ zei Rick die nu de situatie geheel gewijzigd was volkomen rustig werd.

Hij nam de bezoeker aandachtig op. Alfondez was groot en zou lichamelijk voor een professioneel worstelaar door kunnen gaan. Hij was volgens de laatste mode gekleed, droeg dure schoenen en een moderne gouden bril. Zijn horloge paste echter totaal niet bij de persoon die hij

uitbeelde, evenals de los slingerende armband met grove schakels die net zoals zijn bril van puur goud gemaakt was.

Uit de goot gekropen, zo schatte Rick hem razendsnel in. Voordat hij de man een stoel kon aanbieden had deze al tegenover het bureau van Rick plaatsgenomen. Tegen iedere fatsoensnorm in gebaarde hij Rick te gaan zitten achter zijn eigen bureau.

Rick's gezicht verried niets van de tomeloze woede die in hem raasde. Hij begreep dat de man een voorbode was van narigheid. Alfondez zelf schatte hij niet zo hoog in en hij besloot hem dienovereenkomstig te behandelen. Hij zag dat de man het pakket dat hij onder zijn arm had gedragen voorzichtig tussen hen in op het bureau plaatste.

'Weet je Dorfer, mijn naam is niet echt Alfondez. Ik heb een advocatenkantoor in Caïro,' begon hij met een stem die het midden hield tussen brekend glas en doorspoelen van een toilet.

'Wat kom je doen Alfondez?'

'Iets laten zien,' antwoordde de man en haalde een kleine videospeler uit het pakket. 'Voordat ik je een opname laat zien die veel bij je teweeg zal brengen, vertel ik je dat ik je contactpersoon zal worden tussen onze organisatie en die van jou. Voordat je me eruit tracht te gooien of dreigementen gaat uiten, raad ik je aan te kijken naar de opname.'

Hij wachtte niet op antwoord van Rick en startte een opname. Direct zag Rick een vlijmscherp beeld dat het bloed in zijn aderen deed bevriezen. Hij zag een ziekenhuiskamer met één bed. In dat bed lag Berg spiernaakt. Zijn ogen waren gesloten en het leek alsof hij diep in slaap was. In zijn neus was een sonde aangebracht die samen met het infuus in zijn rechterarm het beeld schepte dat zijn vriend ernstig ziek zou zijn, maar Rick wist

wel beter. Na een minuut stopte de opname en maakte plaats voor een stilstaand beeld waarop een logo prijkte dat Rick nog nooit had gezien. Zijn hersens werkten op volle toeren. Was Berg echt ziek? Hij kon dat niet geloven. Het alternatief was echter nog veel erger zo vermoedde Rick. Zijn vermoeden kwam uit toen er in het Engels een kille computerstem weerklonk.

Goedendag mijnheer Rick Dorfer.

Onze excuses dat wij u zo hebben overvallen, maar aangezien onze organisatie officieel niet bestaat, moeten wij andere wegen kiezen.

Wat wij willen is eenvoudig. Jullie Dorfers hebben in Europa, maar ook elders in de hele wereld zeer goede contacten en veel mogelijkheden op allerlei gebied. Daar willen wij gebruik van maken. Aangezien wij dus niet bestaan kunnen wij dus ook geen handelsovereenkomst aanbieden.

Daarom hebben wij besloten onze samenwerking eenzijdig op te zetten. Eenzijdig wil zeggen dat wij de opdrachten geven en jullie die uitvoeren, zonder tegenspraak.

Om jullie te overtuigen van onze mogelijkheden en tevens om jullie aan te sporen de opdrachten zo goed en zo snel mogelijk uit te voeren, hebben wij uw vriend Berg in verzekerde bewaring genomen. U kunt gerust zijn, er wordt zeer goed voor hem gezorgd. Gezien de mogelijkheden van de heer Berg is hij in een kunstmatige coma gebracht. Dit proces is geheel onschadelijk en kan extreem lang worden voortgezet.

Jullie gaan een drietal opdrachten krijgen. Deze opdrachten worden zonder tegenspraak uitgevoerd. Er mag op geen enkele manier contact worden opgenomen met justitiële instanties of geheime diensten.

Het niet direct opvolgen van deze orders heeft tot gevolg dat er andere medische handelingen worden uitgevoerd op het lichaam van Berg. Voordat die handelingen worden uitgevoerd zal hij worden bijgebracht. Het gehele proces zal vanzelfsprekend worden opgenomen.

Morgen zal de eerste opdracht worden verstrekt. Dat zal via een telefoontje op uw speciale privételefoon gebeuren. Vanzelfsprekend is het onmogelijk dat telefoontje te traceren.

Een eenmaal gegeven opdracht wordt niet meer teruggetrokken en is niet bespreekbaar. Op die manier hoeft er weinig moeizaam contact tussen ons plaats te vinden.

Ik reken op een prettige samenwerking.

De opname stopte en ook het logo verdween van het scherm. Tijdens het gesprek had in Rick's hoofd razendsnel zijn eerste actie vorm gekregen. Het was misschien ondoordacht en risicovol, maar alle voor en tegens afwegende besloot hij tot uitvoering. Zonder een spier op zijn gezicht te vertrekken richtte hij zich tot Alfondez die een smalend glimlachje om zijn mond had gekregen. Leunend op zijn ellebogen kwam hij een stuk naar voren.

‘En wat weerhoudt mij er van om jou over mijn bureau te sleuren en de identiteit van jouw baas en de locatie van Berg eruit te slaan, hufter?’ zei hij met zachte indringende stem.

Even bewoog de man zijn ogen zenuwachtig heen en weer, maar direct daarna stak hij zijn borst vooruit, waarbij het arrogante glimlachje opnieuw op zijn gezicht verscheen.

‘Kijk Dorfer, wij hebben een heel goede psycholoog. Het profiel dat van jou is opgemaakt geeft duidelijk weer dat je dat niet zult doen. Je zal het niet wagen onnodig risico's te nemen en zeker niet met het leven van een van jouw dierbaren. Ik denk zelfs dat...’

Verder kwam hij niet. Rick bewoog zo snel dat Alfondez geen enkele kans kreeg ook maar iets van tegenstand te bieden. Rick's rechterhand schoot uit. Met gespreide

vingers klauwde hij in de omvangrijke haardos van de arrogante Egyptenaar. Zijn hand sloot zich als een bankschroef en in dezelfde beweging sloeg hij met enorme kracht het hoofd van de man op zijn bureau. Zijn bril brak in tweeën. Een deel vloog door de kamer terwijl het andere stuk een diep bloederig spoor over het voorhoofd van de man trok. De neus brak eveneens. Rick sloeg het hoofd van de advocaat schuin tegen de rand van het bureau. De gevolgen voor de kaak van de man waren desastreus. De bovenste twee snijtanden en een hoektand braken samen met een viertal tanden uit de onderkaak met een knarsend geluid. De man gaf een korte gil, terwijl zijn bloed in het rond spoot. Rick bleef zijn haar vasthouden en liep snel om het bureau heen, totdat hij achter Alfondez stond. De rechterhand van de man graaide naar Rick die met zijn linkerhand diens pols greep en zijn arm met een woeste ruk naar boven wrong, wat een nieuwe gil tot gevolg had. Rick drukte de man nog verder op het bureau terwijl hij zijn mond naar diens oor bracht.

‘Neem maar een nieuwe en betere psycholoog lamlul,’ zei hij zachtjes op indringende toon die Alfondez als angstig ervoer. Het gekerm was inmiddels overgegaan in een kort gesnik.

‘Mijn mond,’ kreunde hij bijna niet te verstaan.

‘Luister goed jij misselijk stuk onderkruip. Je komt hier mijn bedrijf binnenwandelen, je bedreigt mijn personeel, je chanteert me en je ontvoert en bedreigt mensen die mij zeer dierbaar zijn. Ze zeggen wel eens don’t kill the messenger, maar als ik niet zou willen dat je een boodschap af zou gaan geven bij je baas, dan brak ik hier ter plaatse je nek, begrepen?’ zei Rick op dezelfde toon. Hij verhoogde de druk op de arm toen de man niet direct reageerde.

‘Mjaahhh...’

‘De naam van jouw baas...’

Een nieuwe gil weerklonk toen Rick meedogenloos het toch al totaal geruïneerde gebit van de man opnieuw genadeloos op de bureaurand sloeg. Tegelijkertijd verhoogde hij de druk op de rechterarm van de man en boog hij de pols naar binnen.

‘Nog een weigering en je pols gaat eraan evenals je schouder,’ zei hij nog steeds zachtjes. ‘De identiteit en de locatie van je baas en dit is je laatste kans.’

‘Ik weet het werkelijk niet gilde de man. Ik krijg mijn opdrachten via sms...aahhhh.’

‘En je betaling?’

‘Een enveloppe met contanten in de brievenbus van mijn kantoor.’

‘Waar staat je kantoor?’

‘Ooaaaahhh, in Amsterdam... laat me los, in godsnaam laat me alstublieft los.’

‘Goed luisteren. Ik doe niets voor je baas, niets zeg ik je, als ik geen bewijs op wat voor manier dan ook krijg dat Berg nog leeft. In dat bed zou best wel eens een wassen beeld van hem kunnen liggen. In Amsterdam hebben ze daar een heel museum vol van. Zeg ook tegen je baas dat ik niet meer met boodschappertjes te maken wil hebben. Als hij zich daaraan houdt dat zullen al zijn wensen worden uitgevoerd als Berg terugkomt. Als ik jou ooit nog eens zie, dan stuur ik iedere moordenaar die ik in mijn agenda heb staan achter je aan. Heb je deze boodschap begrepen?’

Alweer klonk hetzelfde bevestigende gekerm.

‘Mooi. Ik verwacht dus een telefoontje van je baas en nu ga je deze boodschap direct aan hem overbrengen.’

Rick rukte zijn hoofd omhoog en voerde de man, nog steeds de arm op zijn rug houdend door de deur achterin

zijn bureau, die toegang gaf tot een privéruimte waar hij in geval van nood zelfs kon overnachten. Ook kon hij van buiten direct zijn kantoor hier betreden.

Rick opende de deur en sleurde Alfondez mee naar de kleine parkeerplaats die op een bredere straat uitkwam. Daar liet hij de man los en draaide zich om alsof het geheel hem niets meer interesseerde, wat gedeeltelijk ook zo was.

Direct toen hij terug in zijn kantoor was belde hij de detective.

‘Ger, Rick hier. Het was die zwaargebouwde Egyptenaar. Hij had eerst een bril, nu niet meer. Hij is wat gewond en ik heb hem via mijn privéparkeerplaats naar de straat begeleid.’

‘Komt in orde. Liep hij per ongeluk tegen je vuist op?’

‘Nee, hij struikelde. Ik hoor van je Ger.’